

Sygn. akt *XVII AmE 150/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Perdion - Kalicka

Protokolant: sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie jawnej rozpoznał w Warszawie sprawę

z odwołania (...) Spółki Akcyjnej w L.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 25 października 2012 r., (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w L. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje;

3. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w L. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 630 zł (sześćset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje;

4. nakazuje pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty od apelacji od uiszczenia której Prezes Urzędu Regulacji Energetyki był zwolniony.

SSO Małgorzata Perdion - Kalicka

Sygn. akt *XVII AmE 150/15*

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 października 2012 r., znak: (...) po rozpatrzeniu wniosku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. z 20 marca 2012 r., na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł zawarcie pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w L. (dalej: (...)) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) zespołu elektrowni wiatrowych, wchodzących w skład (...), położonej na terenie gminy M., województwo (...), o łącznej mocy przyłączeniowej 35 MW, o treści stanowiącej załącznik do ww. umowy.

(decyzja, k. 4-38).

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 12 listopada 2012 r. wniosła Spółka (...), zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej uchylenie w całości, ewentualnie wnosząc o zmianę decyzji poprzez ustalenie treści umowy przyłączeniowej w brzmieniu ostatecznie wskazanym przez powódkę za pismem z 25.04.2012 r., w szczególności poprzez ustalenie szacunkowej opłaty za przyłączenie w wysokości 89.697.040 zł netto.

Zaskarżonej decyzji zarzucono:

naruszenie przepisów prawa materialnego:

1. art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne poprzez:

- założenie, że istnieją warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia do sieci, w sytuacji, gdy analiza sprawy pozwala na ustalenie braku ekonomicznych i technicznych warunków przyłączenia, co wiąże się z rozległym zakresem zmian koniecznych do zaprowadzenia w sieci w związku z projektowanym przyłączeniem,

- naruszenie zasady równoprawnego traktowania poprzez ukształtowanie umowy o przyłączenie ze szkodą dla interesu ekonomicznego powoda i innych odbiorców, a wyłącznie w interesie zainteresowanej,

- naruszenie prawa wspólnotowego poprzez dokonanie wykładni przepisów krajowego porządku prawnego w oparciu o art. 15 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE i art. 16 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r., w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywę 2001/77/WE oraz (...), w sytuacji, gdy nie wynika to wprost z zasad prawidłowej wykładni. Pozwany za podstawę rozstrzygnięcia nieuprawnienie przyjął powoływane regulacje prawa wspólnotowego w sytuacji, gdy uprawnione byłoby to wyłącznie w sytuacji, gdyby kształtował sytuację prawną powoda w sposób korzystniejszy niż wynikająca z zastosowania wyłącznie przepisów krajowego, stanowionego porządku prawnego. Wypada także zaznaczyć, że treścią powołanej regulacji prawa wspólnotowego jest stworzenie przez krajowego ustawodawcę ram dla uprzywilejowania wytwórców energii ze źródeł odnawialnych, podczas gdy do krajowego porządku prawnego ustawodawca nie wprowadził takowego uprzywilejowania, co wynika także ze swobody państw w doborze metod transpozycji regulacji wspólnotowych, o ile oczywiście taka pozytywna regulacja znajduje się w przepisach wspólnotowych, czego w niniejszym przypadku brak;

- błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że wydanie warunków przyłączenia przemawia za tym, iż spełnione są warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia podmiotu ubiegającego się o przyłączenie (zainteresowanego) do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa energetycznego (powoda), podczas gdy spełnienie się powyższych warunków Prezes URE powinien był ustalić w oparciu o całokształt stanu faktycznego sprawy oraz przy uwzględnieniu odrębności wynikających z hipotezy art. 7 ust. 9 PE;

- uznanie za bezskuteczną odmowę przyłączenia dokonaną przez powoda podmiotowi przyłączanemu, mimo że odmowa powoda wynikała w sposób jednoznaczny już choćby z braku zgody na zawarcie umowy przyłączeniowej opiewającej na opłatę przyłączeniową w kwocie niższej niż postulowana przez powoda, a kontekst negocjacji oraz główna kwestia sporna (tj. aspekt ekonomiczny) były dla stron oczywiste,

- przyjęcie istnienia po stronie powoda publicznoprawnego obowiązku przyłączenia zainteresowanego - także wbrew dyspozycji art. 7 ust.3 PE, tj. wobec pierwotnego braku przedłożenia przez zainteresowanego tytułu prawnego do korzystania z przyłączanej nieruchomości,

2. art. 7 ust. 9 PE poprzez jego niezastosowanie w sytuacji nieistnienia obowiązku

przyłączenia oraz w braku ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci;

3. art. 7 ust. 8 pkt 3 PE poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy z pkt-u powyżej

wynika fakt wyłączenia stosowania tegoż przepisu;

4. art. 7 ust. 8i PE, w zw. z art. 4 ust. 2 PE poprzez niewłaściwą interpretację polegającą na:

- przyjęciu, że wydane warunki przyłączenia stanowią - wbrew literalnej treści - bezwarunkowe zobowiązanie do zawarcia umowy o przyłączenie,

- pominięciu prawidłowej wykładni oraz funkcji treści regulacji przepisu § 8 (w szczególności ust. 6) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4.05.2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (dalej „Rozporządzenie systemowe”),

- przyjęciu, iż wydane warunki przyłączenia wyłączają konieczność dokonania analizy przesłanek przyłączenia z uwzględnieniem art. 7 ust. 1 PE i z pominięciem art. 7 ust. 9PE,

- przyjęciu, że wydanie warunków przyłączenia przez (...) posiada ww. skutki prawne w przypadku braku przedłożenia przez wnioskodawcę tytułów prawnych do przyłączanej nieruchomości (skutkującym następnie żądaniem przez organ ich dołączenia w trakcie niniejszego postępowania administracyjnego) oraz obiektywnego braku warunków ekonomicznych i technicznych dla dokonania przyłączenia,

- analizowaniu warunków przyłączenia w oderwaniu od projektu umowy, podczas gdy to ostateczna treść umowy (w szczególności zaś kwota opłaty przyłączeniowej) warunkuje pierwotną zgodę (...) na przyłączenie z ustaleniem opłaty na podstawie art. 7 ust. 9 PE, a tym samym jedynie łącznie dokumenty te mogą być podstawą rozważań co do ich wykładni oraz intencji i motywów wydającego je (...),

5. art. 11d ust. 3 PE w zw. z art. 9c ust. 3 poprzez ukształtowanie treści umowy z pominięciem treści obowiązków tkwiących po stronie powoda jako operatora systemu dystrybucyjnego oraz obowiązków zapewnienia należytej pracy sieci, w tym także w sytuacji zagrożenia (w szczególności ze względu na moc farmy), przez co w efekcie dochodziłoby do ograniczenia swobody (...), ale także operatora systemu przesyłowego (OSP) w realizowaniu przypisanych obowiązków,

6. art. 1 ust. 2 PE poprzez brak równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii, w sytuacji gdy skrajnie odmienne od propozycji powoda ukształtowanie wielkości opłaty za przyłączenie odbija się negatywnie dla odbiorców w taryfie na lata kolejne - poprzez zatwierdzenie wyższych wielkości stawek i opłat (wobec następczego ujęcia we wniosku taryfowym), zaś podmioty - wytwórcy, w tym zainteresowany, nie ponosi żadnych kosztów związanych z wprowadzaniem wyprodukowanej energii do systemu dystrybucyjnego, dla którego funkcję operatora pełni powód,

7. art. 4f ust. 1 PE, w zw. z art. 46 PE, poprzez pominięcie okoliczności, że świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, m.in. nie może powodować niekorzystnej zmiany cen lub stawek opłat za dostarczoną energię i zakresu ich dostarczania odbiorcom przyłączonym do sieci, a także uniemożliwiać wywiązywanie się przez przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska,

oraz przepisów prawa formalnego:

8. art. 7 i art. 77 k.p.a. poprzez brak pełnego wyjaśniania stanu faktycznego, wszystkich okoliczności sprawy mających stanowić przedmiot rozstrzygania, co wiąże się z brakiem rozważenia istnienia obowiązku przyłączenia oraz brakiem weryfikacji ekonomicznych i technicznych warunków przyłączenia,

9. art. 6 k.p.a. poprzez narzucenie brzmienia umowy, które powodują naruszenie dyspozycji art. 46 PE oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18.08.2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (dalej „Rozporządzenie taryfowe”);

10. art. 107 ust. 1 i 3 k.p.a. poprzez braki uzasadnienia rozstrzygnięcia tak faktycznego, jak i prawnego, w szczególności w zakresie podstaw ustalenia opłaty za przyłączenie faktycznego, przez co organ naruszył także zasadę wyjaśniania; jednocześnie zaskarżona decyzja jest niejednoznaczna i wywołuje trudności interpretacyjne,

11. art. 8 PE w związku z art. 7 PE, poprzez wykroczenie przez organ administracyjny poza przypisane mu kompetencje ustawowe w zakresie orzekania, w sytuacji gdy:

- kompetencja Prezesa URE oparta na art. 8 PE dotyczy rozstrzygnięcia sporów powstałych na tle zawierania i wykonywania umów w przypadku, gdy obowiązek ich zawarcia wynika z ustawy, względnie z decyzji administracyjnej (por. analogiczną tezę uzasadniania wyroku SN z dnia 24 lipca 2002 r. - I CKN 944/00, LEX 55564) co oznacza, że Prezes URE jest władny rozstrzygać w drodze konstytutywnych decyzji administracyjnych wyłącznie w sprawach spornych, w których konkretnemu żądaniu wnioskodawcy odpowiada publicznoprawny obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego, a zatem obowiązek wynikający z ustawowej normy prawnej o charakterze *ius cogens* (por. uzasadnienie wyroku z dnia 19 lutego 2010 r., Sądu Apelacyjnego w Warszawie - sygn. akt VI ACa 1142/09), a tym samym kompetencja ta nie obejmuje umów nieobjętych obowiązkiem publicznoprawnym przedsiębiorstwa energetycznego, tj. w sytuacji, gdy brak jest warunków ekonomicznych dla ich zawarcia lub wnioskodawca nie dysponuje tytułem prawnym do nieruchomości,

- Prezes URE nie ma uprawnień do modyfikacji poddanej jego rozstrzygnięciu umowy przyłączeniowej w zakresie, który nie jest sporny pomiędzy stronami, gdy jednocześnie nie zachodzi niezgodność tych postanowień z przepisami bezwzględnie obowiązującymi,

- za przekroczenie kompetencji Prezesa URE należy uznać analizowanie sprawy w oderwaniu od stanu faktycznego sporu oraz wykraczanie w zakresie ustaleń i rozstrzygnięcia poza ramy formalne naznaczone przez wniosek o przyłączenie i pierwotne warunki przyłączenia. Kompetencja Prezesa URE w tym zakresie wymaga zachowania tożsamości przedmiotowej sprawy i przez to wykluczone jest w istocie dowolne i czynione wyłącznie na potrzeby zainteresowanego modyfikowanie stanu faktycznego sprawy po wydaniu warunków przyłączenia przez (...). Prezes URE powinien bowiem przede wszystkim ocenić, czy istnieje formalnoprawny obowiązek przyłączenia, a następnie rozstrzygać merytorycznie jedynie w razie stwierdzenia, iż on występuje. Za niedopuszczalne należy zatem przyjąć całkowite wyręczenie (...) w uprawnieniach wynikających z art. 7 PE, w tym w szczególności zwracanie się do podmiotu przyłączanego o przedstawienie tytułów prawnych do nieruchomości objętych przyłączeniem (uzupełnienie domniemanego wniosku o przyłączenie). Czyniąc tak Prezes URE potwierdza, że nie było formalnie potwierdzonych przesłanek dla przyłączenia w postaci tytułów prawnych do nieruchomości, a tym samym, że dorozumiana odmowa przyłączenia była zasadna. Dokonywanie innych ustaleń przez pozwanego staje się w tym zakresie zbędne, a wydanie w tym stanie faktycznym i prawnym decyzji orzekającej zawarcie umowy - niedopuszczalne.

Jednocześnie - z ostrożności procesowej - powód zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie następujących przepisów prawa:

12. art. 7 ust. 2 PE poprzez brak ukształtowania zapisów umowy w kwestiach zawartych w powołanym przepisie, w tym w zakresie braku ustalenia opłaty za przyłączenie - poprzez ustalenie jedynie jednego składnika tejże opłaty, podczas, gdy drugi stanowiący iloczyn, opisany jest jedynie w postaci mnożnej;

13. art. 7 ust. 8 pkt 3 PE poprzez mylną wykładnię polegającą na przyjęciu, że „przyłączenie” należy sprowadzić do terminu „przyłącza” zgodnie z definicją rozporządzenia systemowego oraz poprzez ustalenie treści § 4 stanowiącego o ustaleniu opłaty za przyłączenie, z uwzględnieniem zarzutu powyżej;

14. art. 7 ust. 8 pkt 3 w zw. z art. 23 ust. 1 PE poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że ustalenie wysokości opłaty za przyłączenie na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia oznacza, że zainteresowany powinien ponieść jedynie część kosztów inwestycji związanych z wybudowaniem przyłącza, a nie obejmuje kosztów inwestycji związanych z przebudową (dla potrzeb niniejszego odwołania

utożsamianą z pojęciami modernizacji i rozbudowy) sieci elektroenergetycznej powoda niezbędnych do przyłączenia w sytuacji, gdy:

- ustawodawca nie utożsamia pojęć „przyłączyć” oraz „przyłączenie”, w związku z czym wniosek, iż koszty „przyłączenia” zainteresowanego do sieci odpowiadają kosztom budowy „przyłącza” jest błędny, tym samym zwrot „rzeczywiste nakłady poniesione na realizację przyłączenia” należy interpretować zgodnie z jego literalną treścią, ze względu na priorytet wykładni językowej, w zgodzie z semantyką języka polskiego i rozumieć jako upoważnienie przedsiębiorstwa energetycznego, w tym przypadku powoda, do ustalenia opłaty przyłączeniowej w wysokości kosztów wszystkich inwestycji niezbędnych dla przyłączenia zainteresowanego do sieci,

- rozszerzenie wykładni pojęcia „przyłączyć” - w kontekście nieprawidłowego antycypowania stanu sieci, jakby już została zbudowana/przebudowana oraz w kontekście sformułowań używanych przez ustawodawcę: „przyłączenie” - imiesłów czynny ze źródłosłowem w postaci „przyłączyć” (tu o zabarwieniu obowiązku publicznoprawnego), to wszystko wsparte rozumowaniem typu wnioskovania „z celu na środki”;

- dodatkowo uzasadniając ukształtowanie zapisów umowy w części dotyczącej opłaty za przyłączenie pozwany nie wskazał uzasadnienia dla „szczętkowego” ujęcia w kalkulacji opłaty za przyłączenie tylko jednego elementu infrastruktury, skoro jest to - jak i zresztą pozostałe - element infrastruktury umożliwiający przyłączenie rozumiane jako zespół czynności funkcjonalnie związanych z budową przyłącza, sumarycznie ujętych w wydanych warunkach przyłączenia, a bez których przyłączenie zainteresowanego do sieci na założonych dla przyłączanych urządzeń parametrach (w tym wytwarzanej mocy) oraz współpraca z tą siecią nie byłyby możliwe;

15. art. 23 ust. 2 pkt 12 i 20 lit. c) PE, art 7 ust. 8 pkt 3 PE oraz § 8 ust. 3, § 15 oraz regulacji Załącznika nr 1 Rozporządzenia systemowego oraz art. 353¹ k.c., poprzez ustalenie treści umowy w zakresie wykraczającym poza zakres kompetencji pozwanego, w tym w szczególności w zakresie wprowadzenia zmian w wydanych warunkach przyłączenia bez dokonania w tej mierze konsultacji z operatorem przesyłowym, uchybienia ukształtowanemu zapisowi co do rozgraniczenia własności sieci i urządzeń, miejsca dostarczania i odbioru energii elektrycznej oraz poprzez uwzględnienie w opłacie jedynie części skalkulowanych nakładów na przyłączenie, które winny zostać nią objęte stosownie do postanowień Załącznika nr 1 Rozporządzenia systemowego dotyczącego wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji i sieci wytwórców energii elektrycznej; a jednocześnie naruszenie zasady swobody umów poprzez ukształtowanie treści kontraktu w sposób sprzeczny z wolą podmiotów, których interesów umowa dotyczy, przy braku okoliczności, które mogłyby być poczytane za niezgodne z przepisami bezwzględnie obowiązującymi, w efekcie czego nastąpiła zmiana miejsca dostarczania i odbioru energii oraz zakładanego przez strony rozgraniczenia własności instalacji i urządzeń;

16. art. 4 ust. 1, art. 7 ust. 5 i 6, 8 oraz art. 9c ust. 3 pkt 3, 4 i 5 w zw. z art. 16 ust. 1 i ust. 4, art. 19 ust. 1 i 3 PE poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że wyłącznie na przedsiębiorstwie energetycznym (powodzie) ciąży obowiązek sfinansowania modernizacji i rozbudowy sieci elektroenergetycznej niezbędnej celem dokonania przyłączenia podmiotu ubiegającego się o przyłączenie (zainteresowanego) - w sytuacji, gdy:

- z brzmienia powyższych regulacji nie wynika wniosek wyprowadzony przez Prezesa URE, a ponadto

- powód ustalił konieczność poniesienia nakładów na przyłączenie, których treścią nie jest modernizacja i rozbudowa a przebudowa, co podyktowane jest celem poniesienia nakładów (przyłączenie zainteresowanego), a nie rozbudową sieci realizowaną jako stały jej rozwój, która to powinność jest realizowana niezależnie od działań związanych z przyłączaniem podmiotów, które już posiadają zawartą umowę, bądź realizują uprawnienie dla jej ukształtowania przez pozwanego;

- z brzmienia i treści normy art. 7 ust. 8 (pkt 3) wynika zupełność przedmiotowej normy, w szczególności, że podstawa prawna rozporządzenia taryfowego powołanego przez pozwanego jako umożliwiającego dokonanie wykładni powołanego przepisu przesądza, że nie może mieć ono i realizować funkcji wykładniczej dla przepisu - przecież - aktu prawnego wyższej rangi, podobnie zresztą rzecz ma się również w stosunku do Rozporządzenia

systemowego, które - co warto podkreślić - ma walor i wydźwięk stricte faktyczny, z którego skutki prawne płyną dopiero wskutek odpowiednich zachowań podmiotów uprawnionych.

Powodowa Spółka wniosła również o:

- przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność:
  - a) wykazania braku istnienia ekonomicznych warunków przyłączenia, z uwzględnieniem treści „Stanowiska Prezesa URE (...) w sprawie postępowania w przypadku odmów przyłączenia do sieci elektroenergetycznej z powodu braku warunków ekonomicznych (stosownie art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 PE z dnia 29 czerwca 2010 r., dołączonego do niniejszego odwołania
  - b) faktu niezbędności poniesienia wydatków na wypełnienie określona treścią ekspertyzy z zakresu inwestycji dla umożliwienia przyłączenia zainteresowanej do sieci powoda
  - c) sposobu uwzględnienia w taryfie nakładów inwestycyjnych, zasad pomniejszania o uzyskane opłaty przyłączeniowe;
- przeprowadzenie dowodu z dokumentu – zasad kalkulacji taryf na 2012 opracowanych przez Prezesa URE i opublikowanych na stronie internetowej URE, na okoliczność faktu, że w roku następnym, po roku realizacji nakładów (t+2) uwzględnia się w taryfie nakłady na rozwój sieci, ale jednocześnie obowiązuje zasada uwzględniania w opłatach za przyłączenie również nakładów na rozbudowę i modernizację sieci dystrybucyjnej (art. 7 ust. 10 PE) – wówczas nie uwzględnia się ich w kalkulacji taryfy, co jest zgodne z art. 46 PE;
- dopuszczenie dowodu ze wszystkich dokumentów objętych aktami postępowania administracyjnego poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji na wykazanie zasadności zarzutów i tez objętych odwołaniem.

(odwołanie, k. 39-88).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz wszystkich wniosków dowodowych powoda, za wyjątkiem dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego. Strona pozwana wniosła również o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 132-142).

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany - (...) Sp. z o.o. wniósł o oddalenie odwołania oraz wszystkich wniosków dowodowych powoda (oprócz dowodu ze wszystkich dokumentów objętych aktami sprawy), a także o zasądzenie od powoda na rzecz zainteresowanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 172-196).

Wyrokiem z 3 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił decyzję Prezesa URE z 25 października 2012 r.

(wyrok ws. o sygn. akt XVII AmE 8/13, k. 224).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany Prezes URE, zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę w całości poprzez oddalenie odwołania, a w razie nieuwzględnienia tego wniosku – o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Wyrokiem z 16 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Warszawie – SOKiK do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. We wskazaniach co do dalszego postępowania sąd II instancji nakazał, aby przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I

instancji ocenił zasadność zarzutów podniesionych w odwołaniu w świetle obowiązujących w dacie wydawania decyzji przepisów prawa energetycznego, mając na uwadze, iż dokonując wykładni tych przepisów powinien także rozważyć ten kierunek wykładni, jaki wynika z późniejszych zmian wprowadzonych przez ustawodawcę w tym przedmiocie. W szczególności sąd I instancji ma wziąć pod uwagę, iż aktualnie, w związku z wejściem w życie ustawy z 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, instalacje odnawialnych źródeł energii korzystają z pierwszeństwa przyłączenia do sieci.

(apelacja pozwanego, k. 247-252; wyrok ws. o sygn. akt VI ACa 890/14 wraz z uzasadnieniem, k. 337, 343-381).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. (dalej: (...)) 25 marca 2010 r. wystąpiły do (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. (obecnie: (...) S.A. z siedzibą w L.) o określenie warunków przyłączenia do (...) M. o mocy 35 MW, zlokalizowanej w okolicach miejscowości: T., P. i N. w gminie M. na działkach o numerach: obręb P. (...), obręb T. (...) obręb N. – (...)

(dowód: okoliczności bezsporne; odpis pełny z KRS, k. 90-97; wniosek wraz z załącznikami, k. 304-319 akt admin).

Dnia 12 kwietnia 2010 r. (...) wydano wnioskodawcy warunki przyłączenia (...) do sieci (...) B., ważne 2 lata od daty ich wydania. Jako miejsce przyłączenia wskazano rozdzielnię 110 kV stacji 110/15 M.. Przyłączenie do sieci zostało uwarunkowane zrealizowaniem pełnego zakresu robót, w ramach których należało:

- (4.1.) przystosować stację 110/15 kV M. do współpracy z generacją wiatrową:

a) wybudować pole liniowe 110 kV (Wytwórcy) wyposażone w:

- odłącznik liniowy i szynowy,
- wyłącznik,
- konieczną automatykę zabezpieczeniową
- pełną telemechanikę i system do przesyłu danych zgodnego ze standardem (...) uzgodnionego i zweryfikowanego w (...) Sp. z o. o. do (...) w B. i B.,

- (4.2.) wybudować stację blokową 110/15 kV M. (Wytwórcy) składającą się z:

a) pola transformatorowego 110 kV wyposażone w:

- odłącznik liniowy,
- wyłącznik,
- konieczną automatykę zabezpieczeniową

b) transformator 15/110 kV o mocy 40 (...) o układzie połączeń (...), wyposażony w automatyczną podobciążeniową regulację napięcia, przystosowany do uziemiania i odziemiania punktu zerowego,

c) rozdzielnię wewnętrzną 15 kV M. wraz z nastawnią wyposażoną zgodnie z potrzebami Elektrowni,

d) układ pełnej telemechaniki po stronie 110kV (w części Wytwórcy) i 15 kV:

- z systemem do przesyłu danych zgodnym ze standardem IEC 870- 5-104 uzgodnionym i zweryfikowanym w (...) Sp. z o. o. do węzła telemechaniki Systemu Nadzoru Dyspozytorskiego (...) w B. i B., przesyłane niezależnymi drogami, w zakresie zgodnym z Instrukcją Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej,

- z systemem sterowania umożliwiającym zdalne otwieranie i zamykanie wyłącznika w polu 110 kV transformatora 110/15 kV Farmy M. w stacji M., zgodnym ze standardem (...) 870-5-104 uzgodnionego i zweryfikowanego w (...) Sp. z o. o. do węzła telemechaniki Systemu Nadzoru Dyspozytorskiego (...) w B. i B., przesyłane dwoma niezależnymi drogami, w zakresie zgodnym z Instrukcją (...) i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej, z systemem regulacji napięcia i mocy biernej farmy wiatrowej, spełniającym wymagania zawarte w (...),

- z systemem regulacji mocy czynnej farmy wiatrowej, spełniającym wymagania zawarte w (...),

- z systemem umożliwiającym transmisję danych „on-line” w protokole (...) o stanie Elektrowni (...) do dwóch systemów (...) (podstawowego i rezerwowego) w (...) - Centrum S.A. oraz dwóch systemów (...) w (...) S.A., dwoma niezależnymi drogami, w zakresie zgodnym z Instrukcją (...) i Eksploatacji Sieci Przesyłowej. Punktem styku sieci dla transmisji podstawowej jest siedziba (...) Sp. z o. o. (ul. (...), B.), natomiast dla transmisji rezerwowej jest (...) N. - wszystkie ww. uwarunkowania należy uzgodnić, na etapie opracowywania projektu technicznego, z (...) Sp. z o.o. oraz z (...) S.A.

- (4.3.) wybudować odcinek linii 110 kV łączący rozdzielnię 110 kV, projektowanej stacji M. z rozdzielnią 110 kV w stacji 110/15 kV M. zgodnie z potrzebami,

- (4.4.) zainstalować linię światłowodową na wybudowanym odcinku linii 110 kV wraz z urządzeniami teletransmisyjnymi,

- (4.5.) wybudować linię światłowodową (48 włókien) na linii 110 kV B. - H. i ciągu liniowym 110 kV B. - M. - L.,

- (4.6.) przebudować ciąg liniowy 110 kV B. - H. - L. na linię o przekroju $3 \times 240 \text{ mm}^2$ (...), temperatura projektowa $+80 \text{ }^\circ\text{C}$,

- (4.7.) przebudować linię 110 kV $3 \times 240 \text{ mm}^2$ (...) ze stacji 110/15 kV S. do stacji 110/15 kV S.(...), temperatura projektowa $+60 \text{ }^\circ\text{C}$ (decyzja wykonania prac jest w gestii (...) Sp. z o. o. z siedzibą w (...)-(...) W., ul. (...)),

- (4.8.) przebudować linię 110 kV $3 \times 240 \text{ mm}^2$ (...) ze stacji 110/15 kV S. (...) do stacji 110/15 kV S. P., temperatura projektowa $+60 \text{ }^\circ\text{C}$ (decyzja wykonania prac jest w gestii (...) Sp. z o. o. z siedzibą w (...)-(...) W., ul. (...)),

- (4.9.) przebudować linię 110 kV $3 \times 240 \text{ mm}^2$ (...) ze stacji 110/15 kV S. do stacji 110/15 kV S., temperatura projektowa $+60 \text{ }^\circ\text{C}$ (decyzja wykonania prac jest w gestii (...) Sp. z o. o. z siedzibą w (...)-(...) W., ul. (...)),

- (4.10.) przebudować linię 110 kV od stacji 110/15 kV S. do stacji 110/15 kV S., na linię o przekroju $3 \times 240 \text{ mm}^2$ (...), temperatura projektowa $+80 \text{ }^\circ\text{C}$ (decyzja wykonania prac znajdujących się na terenie działania (...) Sp. z o. o., z siedzibą w (...)-(...) W., ul. (...) jest w gestii tej Spółki),

- (4.11.) przebudować linię 110 kV od stacji 110/15 kV A. do stacji 110/15 kV S. na linię o przekroju $3 \times 240 \text{ mm}^2$ (...), temperatura projektowa $+80 \text{ }^\circ\text{C}$,

- (4.12.) przebudować ciąg liniowy 110 kV B. - C. - P. - S. - D. - A. zastosować przewody wysokotemperaturowe (obecnie linia ma przekrój 120 mm^2 i temp. $+40^\circ\text{C}$).

- (4.13.) wybudować powiązanie siecią kablową 15 kV obiektów Farmy Elektrowni (...) z rozdzielnią wewnętrzną 15 kV M. oraz linie 15 kV z rozdzielni 15 kV M. do transformatora 110/15 kV (...) M.. Zainstalować kompensację mocy biernej - zgodnie z obliczeniami projektowymi.

Inwestorem rozbudowy sieci w zakresie: sieć 110 kV do miejsca rozgraniczenia własności - miejsca dostarczania energii, niezbędną do przyłączenia(...) do sieci obejmującym punkty nr (...) miała być (...) Sp. z o.o. Natomiast inwestorem rozbudowy sieci w zakresie opisanym w punktach nr (...) (do granicy z (...) Sp. z o.o.) miała być (...) Sp. z

o.o. Inwestor Farmy własnym kosztem i staraniem miał wykonać pozostające na jego majątku urządzenia, o których mowa w punktach: (...). Inwestor Farmy miał także zainstalować własnym kosztem i staraniem układy pomiarowo - rozliczeniowe energii elektrycznej: podstawowy i rezerwowy wraz z urządzeniami do transmisji „on line” danych do siedziby (...) Sp. z o.o. i rejestratorem parametrów jakościowych energii elektrycznej. Podstawą do rozpoczęcia prac projektowych i budowlano – montażowych, związanych z realizacją warunków przyłączenia miała być podpisana umowa o przyłączenie.

(dowód: Warunki przyłączenia elektrowni wiatrowych do sieci (...) Sp. z o.o. Numer: (...), k. 27-45 akt admin.).

W dniu 10 maja 2010 r. Spółka (...) wpłaciła na poczet opłaty przyłączeniowej zaliczkę w wysokości 1.050.000 zł.

(dowód: okoliczność bezsporna; § 6 ust. 3 lit. a projektu - Umowa nr ... o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) Sp. z o.o., k. 47-56 akt admin.).

Wraz z pismem z 11 czerwca 2010 r. (...) B. przesłała wnioskodawcy propozycję umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) elektrowni (...). W projekcie tym przewidziano opłatę za przyłączenie w wysokości 30.000.000 zł + należny VAT. Według § 6 ust. 2 projektu umowy, szacowana opłata za przyłączenie wynosi 50% rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

(dowód: pismo znak: (...), k. 46 akt admin.; Umowa nr ... o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) Sp. z o.o., k. 47-56 akt admin.).

Pismem z 6 grudnia 2011 r., w nawiązaniu do otrzymanego projektu umowy o przyłączenie do sieci, Spółka (...) zaproponowała Spółce (...) rozpoczęcie konsultacji i uzgodnień, zmierzających do omówienia i uzgodnienia postanowień zawartych w ww. dokumencie, na co ta ostatnia przychyliła się w piśmie z 15 grudnia 2011 r. Ostatecznie nie doszło do negocjacji pomiędzy stronami i nie zawarto umowy o przyłączenie.

(dowód: pismo znak: FWP/43/2011, k. 57 akt admin.; pismo znak: RP1/MC/23518/23518/2011, k. 58 akt admin.; okoliczności bezsporne).

W piśmie z 6 marca 2012 r. Spółka (...) wystąpiła do (...) B. o korektę opłaty za przyłączenie do sieci elektroenergetycznej do wysokości zgodnej z prawem wskazując, że opłaty za przyłączenie powinny obejmować tylko koszty przyłącza, bez kosztów rozbudowy/modernizacji sieci.

(dowód: pismo znak: FWP/5/03/2010, k. 59 akt admin.).

Wnioskiem, datowanym na dzień 20 marca 2012 r., Spółka (...) wystąpiła do Prezesa URE o rozstrzygnięcie sporu, dotyczącego odmowy zawarcia przez (...) B. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) elektrowni (...), poprzez orzeczenie przez Prezesa Urzędu zawarcia umowy o treści załączonej do wniosku. W dniu 23 marca 2012 r. Prezes URE wszczął postępowanie administracyjne w sprawie rozstrzygnięcia ww. sporu.

(dowód: wniosek o rozstrzygnięcie w sprawie spornej dotyczącej odmowy zawarcia umowy o przyłączenie (...) do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej (...) M., k. 1-16 akt admin.; zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 81-83 akt admin.).

W piśmie do Prezesa URE z 25 kwietnia 2012 r. (...) S.A. Oddział B. przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, dołączając nowy projekt umowy o przyłączenie oraz kalkulację wstępnej opłaty za przyłączenie, ustalonej na kwotę 89.697.040 zł + VAT.

(dowód: pismo znak: k. 290-297 akt admin.; Umowa Nr ... o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej wraz załącznikami, k. 298-303 akt admin.).

Na dzień 31 sierpnia 2012 r. inwestycje, objęte warunkami przyłączenia (...) o mocy 35 MW z 12 kwietnia 2010 r., nie były przewidziane w planach lub założeniach do planów zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe gmin/miast, na których obszarze inwestycje te miałyby być realizowane.

(dowód: okoliczność bezsporna; pismo (...) z 17.07.2013 r. znak: (...) (...), k. 342 akt admin. oraz z 31.08.2012 r. znak: RP4/KP/16314/16314/2012, k. 357-359 akt admin.).

Zakres rzeczowy robót niezbędnych do przyłączenia (...) M. do sieci powoda, związanych z rozbudową sieci, których wykonanie należy do obowiązków (...), został uwzględniony w Planie rozwoju przedsiębiorstwa na lata 2011-2015, podlegającym uzgodnieniu z Prezesem URE. W dokumencie tym przewidziano nakłady w wysokości 35.488.100 zł na planowaną budowę pola liniowego 110 kV w stacji 110/15 kV M. oraz rozbudowę sieci obejmującą budowę linii 110 kV B. – H. (240 mm²), linii 110 kV H. – L. (240 mm²), linii A. – S. – S. do granicy Spółki (240 mm²).

W piśmie do Prezesa URE z 25 kwietnia 2012 r. (...) wskazała, iż w aktualnym planie rozwoju jej przedsiębiorstwa przewidziana jest budowa części elementów związanych z przyłączeniem (...) w zakresie budowy linii 110 kV B. - H. (240 mm²) oraz linii 110 kV H. – L. (240 mm²). Spółka oświadczyła również, że rozpoczęcie i zakończenie inwestycji polegającej na budowie ww. linii A. – S. – S. planowane jest po roku 2015.

W dniu 14 września 2012 r. (...) wystąpiła do Prezesa URE z wnioskiem o uzgodnienie aktualizacji planu rozwoju dla okresu 2013-2015. W aktualizacji planu rozwoju dla Oddziału B., uwzględniono budowę linii 110 kV B. - H. (240 mm²), budowę linii 110 kV H. – L. (240 mm²) oraz budowa linii A. -S. - S. (240 mm²), jak również budowa linii poprzednio nie ujętych w planie rozwoju (...) S.A., tj. przebudowa linii 110 kV A. - D. - S. - P. – C. – (...) 1 B. oraz budowa linii światłowodowej w relacji P. - R., K. - P., A. - D. - S., M. - L., (...) - M., W. – C.. Z kolei dla Oddziału (...) w aktualizacji planu rozwoju została ujęta inwestycja przebudowa linii 110 kV S. (...) S. (...) (pkt 4.8 warunków).

Plany rozwoju (...) na lata 2014-2019 obejmują następujące inwestycje sieciowe, niezbędne do przyłączenia (...): modernizację linii 110 kV (...) B. – P. na potrzeby przyłączenia (...), modernizację linii 110 kV P. – S. na potrzeby przyłączenia (...), modernizację linii 110 kV S. – D. na potrzeby przyłączenia (...), modernizację linii 110 kV D. – A. na potrzeby przyłączenia (...). W związku z tym, że część inwestycji związanej z przyłączeniem (...) M. pokrywa się z pracami wymaganymi do przyłączenia (...) K. (pkt 4.12. warunków przyłączenia) istotne jest, że w przedmiotowym planie rozwoju przedsiębiorstwa przewidziana została także modernizacja stacji 110/15 kV S. w postaci pola liniowego 110 kV, umożliwiającego współpracę z (...).

W wyżej wskazanym planie rozwoju (...) nie jest przewidziana:

- określona w pkt 4.3. budowa linii 110 kV, łącząca stację 110 SN wytwórcy z rozdzielnią 110 kV stacji 110/15 kV M.,
- określona w pkt 4.7. przebudowa linii 110 kV ze stacji 110/15 kV S. do stacji 110/15 kV S. (...)

(dowód: wyciąg z Planu rozwoju (...) dotyczący inwestycji związanych z przyłączeniem odnawialnych źródeł energii, k. 318-319 akt admin.; pismo znak: RP4/AS/9077/2012, k. 290-297 akt admin.; Wniosek o uzgodnienie zmian planu rozwoju, k. 166; wydruk z dokumentu elektronicznego Aktualizacja planu rozwoju na lata 2011 -2015, k.167; pismo procesowe powódki, k. 441).

Natomiast inwestycja określona w **pkt 4.8.** warunków przyłączenia tj. przebudowa linii 110 kV ze stacji 110/15 kV S. Myśliwska do stacji 110/15 kV S. P. znajdowała się w poprzednim planie rozwoju (...) sp. z.o.o. a pozwany Prezes URE uwzględnił je w taryfie dla przedsiębiorstwa (pismo pismo pozwanego k. 454, pismo powoda k.468v okoliczność bezsporna)

(...) Sp. z o.o. z dniem 1 września 2010 roku w wyniku połączenia spółek dystrybucji energii elektrycznej Grupy (...), stała się oddziałem Spółki (...) S.A. i zmieniła nazwę na (...) S.A. Oddział (...).

Obiekty (...) (turbiny) mają zostać usytuowane na następujących działkach:

Nr turbiny	Właściciel działki	Nr działki	Obręb
1	A. S. (1)	(...)	P.
2	J. S.	(...)	P.
3	J. S.	(...)	P.
4	M. C.	(...)	T.
5	M. W.	(...)	T.
6	K. T. T. T.	(...)	N.
7	A. S. (2)	(...)	N.
8	M. I.	(...)	N.
9	S. I.	(...)	N.
10	A. C.	(...)	N.
11	J. B.	(...)	N.
12	A. F.	(...)	N.
13	M. F.	(...)	N.
14	A. F.	(...)	N.

Z wyżej wymienionymi właścicielami działek w 2009 r. Spółka (...) zawarła przedwstępne umowy dzierżawy wskazanych nieruchomości gruntowych.

W § 2 umowy dzierżawca (...) oświadczył, że na terenie Gminy M. planuje budowę zespołu elektrowni wiatrowych w latach 2009 – 2011, a inwestycja będzie realizowana przez dzierżawcę lub inny podmiot prawny z nim współpracujący.

Zgodnie z § 4 ust. 1, wdzierżawiający oddaje dzierżawcy, będącą przedmiotem umowy, nieruchomości gruntową do używania w celu realizacji inwestycji, z prawem pobierania pożytków i obowiązkiem ponoszenia ustawowych obciążeń, poczynwszy od dnia podpisania ostatecznej umowy dzierżawy. Natomiast stosowanie do ust. 4, wdzierżawiający, z dniem podpisania Przedwstępnej Umowy Dzierżawy, wyraża zgodę na bezpłatne korzystanie z nieruchomości gruntowej opisanej w § 1 ust. 1 przez osoby upoważnione przez dzierżawcę w celu dokonania wszelkich wymaganych analiz technicznych i pomiarów niezbędnych do przygotowania inwestycji.

Strony umowy przedwstępnej uzgodniły, że ostateczna umowa dzierżawy ma być zawarta na okres 28 lat, z możliwością przedłużenia na kolejny okres. Podpisanie umowy ma nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w przeciągu 1 miesiąca od daty wydania przez Burmistrza Gminy M. decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji (...) (§ 5 ust. 1 i ust. 3).

W 2012 r. Spółka (...) zawarła aneksy do wyżej wskazanych umów przedwstępnych dzierżawy nieruchomości, mocą którego zmieniono § 4 ust. 4 umów, nadając mu następującą treść: „4. Wdzierżawiający, z dniem podpisania niniejszej Przedwstępnej Umowy D., wyraża zgodę na bezpłatne korzystanie z nieruchomości gruntowej opisanej w § 1 ust. 1 przez osoby upoważnione przez Dzierżawcę w celu dokonania wszelkich wymaganych analiz technicznych i pomiarów niezbędnych do przygotowania inwestycji.

Dla uniknięcia wątpliwości, Strony postanawiają, że powyższe uprawnienie do korzystania obejmuje w szczególności, od dnia podpisania niniejszej Przedwstępnej Umowy Dzierżawy do czasu podpisania Ostatecznej Umowy Dzierżawy, tytuł prawny Dzierżawcy do używania nieruchomości gruntowej opisanej w § 1 ust. 1 na wszelkie potrzeby inwestycji (prawo do korzystania na cele budowlane farmy wiatrowej), w tym stanowi podstawę uzyskania warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie.”

(dowód: Wykaz działek do lokalizacji elektrowni wiatrowych/turbin/ dla (...) M., k. 100 akt admin.; kopie przedwstępnych umów dzierżawy nieruchomości gruntowej wraz z załącznikami, k. 101 – 289 akt admin.; Aneks nr (...) do Przedwstępnej Umowy Dzierżawy Gruntu, k. 145 - 158).

W dniu 25 października 2012 r. Prezes URE wydał decyzję, w której orzekł zawarcie między stronami umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) S.A. z siedzibą w L. zespołu elektrowni wiatrowych wchodzących w skład (...).

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej przywołane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego i sądowego. Dowody te nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im mocy dowodowej.

Wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, na powołane w odwołaniu okoliczności, podlegał oddaleniu, ponieważ dowód ten był w niniejszej sprawie zbędny. Ustalenie istnienia ekonomicznych warunków przyłączenia, co w istocie dowód miał wykazać, możliwe było bowiem bez odwoływania się do opinii biegłego, skoro bezsporne było między stronami, że z planu rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego uzgodnionego z Prezesem Urzędu oraz taryfy (taryf) przedsiębiorstwa sieciowego wynikało, że przewidziane zostały niemal wszystkie inwestycje i nakłady konieczne do przyłączenia instalacji zainteresowanego. Dlatego nie było konieczne odwoływanie się do wiadomości specjalnych jakimi dysponuje biegły sądowy, gdyż spór w istocie ograniczał się do oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zarzuty sformułowane przez powoda w odwołaniu dotyczyły zasadniczo następujących kwestii: szeroko ujętego naruszenia art. 7 PE - przede wszystkim w kontekście nietrafnej, zdaniem strony, oceny przesłanek istnienia po stronie (...) publicznoprawnego obowiązku przyłączenia (...) M. do sieci elektroenergetycznej oraz sposobu kalkulacji opłaty

przyłączeniowej; naruszenia art. 8 PE - w zakresie kompetencji Prezesa URE do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w tym możliwości wprowadzenia modyfikacji do warunków przyłączenia oraz zapisów umownych sprzecznych z wolą zainteresowanych stron.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że podstawę prawną dla wydanej przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie decyzji stanowił przepis art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego. Zgodnie z jego treścią, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest właściwy do rozstrzygania sporów w sprawach dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, co w niniejszej sprawie miało miejsce.

W ocenie Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie po stronie (...) S.A. w L. istniał publicznoprawny obowiązek, o jakim mowa w art. 7 PE, przyłączenia (...) do sieci elektroenergetycznej.

Zgodnie z art. 7 ust. 3a PE, podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci występuje do przedsiębiorstwa energetycznego o wydanie warunków przyłączenia. Po otrzymaniu wniosku z wymaganymi dokumentami przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje oceny, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci. Stosownie do okoliczności, występujących w konkretnym przypadku, warunki te określają techniczne aspekty przyłączenia. Jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i odbioru, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, to stosownie do art. 7 ust. 1 PE, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii obowiązane jest do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania. O odmowie zawarcia umowy o przyłączenie przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane jest niezwłocznie powiadomić pisemnie Prezesa URE wraz z podaniem przyczyn tej odmowy.

Przywołany przepis nakłada na wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, gwarantując podmiotom ubiegającym się o przyłączenie do sieci prawo do uzyskania takiego przyłączenia, a w konsekwencji możliwość zawarcia umowy, na podstawie której, odbywać się będzie dostarczanie lub odbiór paliw lub energii. W świetle powyższego przepisu, publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci ciąży na przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, zarówno wtedy, gdy z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia i zawarcie umowy o przyłączenie występuje odbiorca, a więc podmiot, który zamierza pobierać energię, jak i wtedy, gdy z wnioskiem takim występuje podmiot, który planuje prowadzić działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej i wprowadzaniu jej do systemu. Obciążający przedsiębiorstwo energetyczne, zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie nie ma charakteru bezwzględnie. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że publicznoprawny obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego przyłączenia podmiotu do sieci elektroenergetycznej istnieje wówczas, gdy spełnione są łącznie przesłanki wynikające z art. 7 ust 1 PE i art. 7 ust 3 PE oraz art. 7 ust 8d PE. Przesłankami tym są m.in:

- istnienie technicznych warunków przyłączenia i dostarczenia energii;
- istnienie ekonomicznych warunków przyłączenia i dostarczenia energii;
- posiadanie przez ubiegającego się o przyłączenie tytułu prawnego do korzystania z obiektu;
- spełnienie przez ubiegającego się o przyłączenie warunków przyłączenia;
- dopuszczalność lokalizacji planowanej inwestycji w aktach planistycznych;
- uiszczenie zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci.

W przypadku stwierdzenia braku spełnienia przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci któregokolwiek z ww. warunków, od których uzależnione jest istnienie publicznoprawnego obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie,

przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione jest do odmowy zawarcia umowy. Ocena, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, jest dokonywana przez przedsiębiorstwo energetyczne po złożeniu przez podmiot wniosku o przyłączenie wraz z wymaganymi dokumentami. Wydawane przez przedsiębiorstwo energetyczne warunki określają aspekty techniczne przyłączenia stosownie do okoliczności konkretnego przypadku, przy czym ze względu na bezpieczeństwo sieci i niezawodność dostaw, prawo do ich kształtowania należy do przedsiębiorstwa energetycznego. W przypadku systemu elektroenergetycznego szczegółowe kwestie wydawania warunków technicznych przyłączenia oraz wymagań technicznych stawianych urządzeniom, sieciom i instalacjom podmiotów ubiegających się o przyłączenie reguluje Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. Nr 93, poz. 623 ze zmianami).

Odnosząc się merytorycznie do treści rozstrzygnięcia Prezesa URE, zdaniem Sądu Okręgowego, decyzja wydana w niniejszej sprawie jest prawidłowa, ponieważ spełnione zostały przesłanki warunkujące przyłączenie projektowanej (...) do sieci elektroenergetycznej (...).

W sprawie tej spełniona została przesłanka posiadania przez ubiegającego się o przyłączenie tytułu prawnego do korzystania z obiektu. Kwestia legitymowania się przez (...) tytułem prawnym do nieruchomości, na których miały być zlokalizowane obiekty (...) M., nie stanowiła przedmiotu sporu, ani na etapie wydawania przez (...) warunków przyłączenia, czy przedstawienia inwestorowi propozycji umowy o przyłączenie, ani w toku postępowania przed Prezesem URE. Powód podniósł zarzut braku powyższego tytułu w odwołaniu od decyzji, zaskarżonej w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 PE, obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci nie dotyczy przypadku, gdy ubiegający się o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których energia ma być dostarczana. Posiadanie przez podmiot przyłączany wskazanego tytułu prawnego stanowi zatem jedną z przesłanek istnienia publicznoprawnego obowiązku przyłączenia do sieci.

Zarówno w orzecznictwie sądowym, jak i literaturze przyjmuje się szerokie rozumienie pojęcia tytułu prawnego, o którym mowa w przywołanym przepisie. Tytułem tym może być zarówno własność, współwłasność, ograniczone prawa rzeczowe, czy też prawa wynikające ze stosunków zobowiązaniowych, a więc np. z umowy dzierżawy, najmu, czy użyczenia.

W niniejszej sprawie w 2009 r., a więc przed wydaniem przez (...) warunków przyłączenia, strona zainteresowana zawarła z właścicielami gruntów, na których mają być usytuowane elementy (...) M., przedwstępne umowy dzierżawy. W § 4 ust. 1 każdej umowy przewidziano, że wdzierżawiający oddaje dzierżawcy, będącą przedmiotem umowy, nieruchomość gruntową do używania w celu realizacji inwestycji, z prawem pobierania pożytków i obowiązkiem ponoszenia ustawowych obciążeń, począwszy od dnia podpisania ostatecznej umowy dzierżawy. Zgodnie z § 5 ust. 1 i 3, umowa przyrzeczona dzierżawy ma być zawarta na okres 28 lat, z możliwością przedłużenia na kolejny okres. Podpisanie umowy ma nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w przeciągu 1 miesiąca od daty wydania przez Burmistrza Gminy M. decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji (...)

W ocenie Sądu Okręgowego, umowa przedwstępna dzierżawy nie stanowi tytułu prawnego w rozumieniu art. 7 ust. 3 PE, ponieważ nie kreuje stosunku obligacyjnego, przyznającego jakiegokolwiek uprawnienie do korzystania z rzeczy (nieruchomości gruntowej). Umowa ta wywołuje jedynie skutek zobowiązujący – strony zobowiązują się do zawarcia umowy przyrzeczonej, tj. umowy dzierżawy.

Warto zwrócić uwagę, że umowa przedwstępna jest jedynie zobowiązaniem do zawarcia oznaczonej umowy (art. 389 k.c.). Nie rodzi więc ona skutku w postaci jakiegokolwiek prawa do nieruchomości. Natomiast nie zawsze może okazać się skuteczne prawo do żądania zawarcia umowy przyrzeczonej, o jakim mowa w art. 390 § 2 k.c., gdyż w określonych stanach faktycznych może się zdarzyć, że zobowiązany do zawarcia umowy utraci

własny tytuł prawny do nieruchomości, a wówczas uprawniony z umowy przyrzeczonej będzie mógł żądać jedynie naprawienia szkody, która poniósł przez to, że liczył na zawarcie umowy przyrzeczonej. W sytuacji, w której dla przyłączenia farmy wiatrowej niezbędne są znaczne inwestycje w rozbudowę (modernizację) sieci, wymagające sporych nakładów finansowych (obciążających innych odbiorców, gdyż pokrycie tych kosztów przedsiębiorstwo uzyskuje w pobieranej taryfie za przesyłanie lub dystrybucję energii) - nie można przyjąć, że wystarczającym tytułem prawnym do nieruchomości może być przedwstępna umowa dzierżawy. Jeśli bowiem ostatecznie inwestor nie uzyska tytułu prawnego do nieruchomości, to niecelowa okaże się rozbudowa sieci, a koszty na tę rozbudowę okażą się zbędnie wydatkowane, co zdaniem Sądu, pozostawałoby w sprzeczności z racjonalnym prowadzeniem działalności inwestycyjnej w sektorze energetycznym. Wobec faktu, iż inwestycja w rozbudowę sieci wymaga poniesienia ogromnych nakładów finansowych, uzyskania niezbędnych środków na realizację takiej inwestycji i rozpoczęcia działania (...) - zawarcie umowy o przyłączenie nie może nastąpić bez uprzedniego uzyskania tytułu prawnego do nieruchomości przez podmiot przyłączany. W przeciwnym razie przystąpienie do rozbudowy, modernizacji sieci byłoby niedopuszczalnym, nieracjonalnym działaniem przedsiębiorstwa energetycznego obciążonym znacznym ryzykiem gospodarczym, tym bardziej, że koszty musiałyby znaleźć pokrycie w taryfie i obciążyć tym samym wszystkich odbiorców,.

Zdaniem Sądu Okręgowego, bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy jest okoliczność, że Spółka (...) przed wydaniem warunków przyłączenia nie kwestionowała tytułów prawnych do nieruchomości, na których mają być zlokalizowane obiekty (...). Okoliczność ta może mieć znaczenia w kwestii ewentualnej odpowiedzialności za szkodę (culpa in contrahendo), jednak nie może przesądzać o istnieniu publicznoprawnego obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie. Sprzeczność aktualnego stanowiska (...) w kwestii tytułu prawnego (...) do nieruchomości z dotychczasowymi działaniami i oświadczeniami powoda, podejmowanymi na etapie wydawania warunków przyłączenia, nie może być podstawą do pominięcia badania zarówno przez Prezesa URE, jak i przez tutejszy Sąd, tego tak podstawowego warunku dla skutecznego ubiegania się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej. Przy czym, według Sądu, tytuł prawny do nieruchomości powinien istnieć po stronie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie nieprzerwanie aż do momentu zakończenia procesu przyłączenia.

Pomimo, iż zawarte przez (...) umowy przedwstępne dzierżawy, jako takie, nie stanowią podstawy do przyjęcia posiadania przez zainteresowanego tytułu prawnego do korzystania z gruntów, na których ma być zlokalizowana inwestycja w postaci (...) M., to należy zwrócić uwagę na zapis § 4 ust. 4 umowy, zgodnie z którym, „wyzierzawiający, z dniem podpisania Przedwstępnej Umowy D., wyraża zgodę na bezpłatne korzystanie z nieruchomości gruntowej opisanej w § 1 ust. 1 przez osoby upoważnione przez dzierżawcę w celu dokonania wszelkich wymaganych analiz technicznych i pomiarów niezbędnych do przygotowania inwestycji”. Na mocy aneksów do umowy przedwstępnej dzierżawy nieruchomości, zawartych na początku października 2012 r., czyli przed wydaniem zaskarżonej decyzji, orzekającej zawarcie umowy przyłączeniowej, postanowienie to zmodyfikowano poprzez nadanie mu następującej treści: „4.Wyzierzawiający, z dniem podpisania niniejszej Przedwstępnej Umowy D., wyraża zgodę na bezpłatne korzystanie z nieruchomości gruntowej opisanej w § 1 ust. 1 przez osoby upoważnione przez Dzierżawcę w celu dokonania wszelkich wymaganych analiz technicznych i pomiarów niezbędnych do przygotowania inwestycji.

Dla uniknięcia wątpliwości, Strony postanawiają, że powyższe uprawnienie do korzystania obejmuje w szczególności, od dnia podpisania niniejszej Przedwstępnej Umowy D. do czasu podpisania Ostatecznej Umowy D., tytuł prawny Dzierżawcy do używania nieruchomości gruntowej opisanej w § 1 ust. 1 na wszelkie potrzeby inwestycji (prawo do korzystania na cele budowlane farmy wiatrowej), w tym stanowi podstawę uzyskania warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie.”

Stosownie do art. 710 k.c., przez umowę użyczenia użyczający (tu: właściciel nieruchomości) zobowiązuje się zezwolić biorącemu (tu: (...)), przez czas oznaczony (tu: od dnia podpisania przedwstępnej umowy dzierżawy do czasu podpisania ostatecznej umowy dzierżawy) lub nie oznaczony, na bezpłatne używanie oddanej mu w tym celu rzeczy (tu: nieruchomości gruntowej). W ocenie Sądu, obie przywołane klauzule umowne, przyznające Spółce (...) uprawnienie do bezpłatnego korzystania z nieruchomości gruntowej w opisanym w umowie zakresie, należy rozumieć jako umowę użyczenia, która to umowa może stanowić tytuł prawny wymagany przez art. 7 ust. 3 PE. Ustaleniu, że §

4 ust. 4 kreuje pomiędzy stronami umowę użyczenia, nie stoi na przeszkodzie, iż strony zawarły to postanowienie w dokumencie o nazwie „Przedwstępna umowa dzierżawy nieruchomości gruntowej”. O tym, jak należy zakwalifikować umowę nie decyduje jej tytuł, lecz treść jej postanowień, które określają prawa i obowiązki stron, z uwzględnieniem zgodnego zamiaru stron i celu umowy (art. 65 § 2 k.c.). Nie ma też przeszkód, by jednym dokumentem objąć kilka czynności prawnych, przykładowo kilka umów. Jak wspomniano, umowa użyczenia, może być uznana za tytuł prawny wymagany do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. Natomiast strony analizowanej umowy wprost i jednoznacznie wskazały, że uprawnienie do korzystania z nieruchomości stanowi tytuł prawny (...) do używania nieruchomości gruntowej na wszelkie potrzeby inwestycji (prawo do korzystania na cele budowlane farmy wiatrowej), w tym stanowi podstawę uzyskania warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie.

W ocenie Sądu, niezasadny jest zarzut odwołania (Zarzut z pkt 11 in fn odwołania (...) (k. 46), iż Prezes URE przekroczył swoje kompetencje, przez wystąpienie do zainteresowanego o przedstawienie tytułów prawnych do nieruchomości objętych przyłączeniem, ponieważ w świetle art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., na organie administracji publicznej spoczywa obowiązek podejmowania z urzędu lub na wniosek wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, a także obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. W niniejszej sprawie Prezes Urzędu miał za zadanie, między innymi, orzec o realizacji przesłanek, decydujących o istnieniu publicznoprawnego obowiązku przyłączenia (...) M. do sieci elektroenergetycznej powoda, do których należy przesłanka określona w art. 7 ust. 3 PE. Tym samym, w pełni uzasadnionym było wystąpienie przez organ do (...) o wykazanie posiadania tytułów prawnych do nieruchomości, na których miała być zlokalizowana (...), a o których przedłożenie powód uprzednio (tj. na etapie wydawania warunków przyłączenia) nie wystąpił. Należy jednocześnie zauważyć, że mimo nieprzedstawienia tych tytułów na wskazanym etapie, umowy przedwstępne dzierżawy nieruchomości gruntowej zostały zawarte w 2009 r., zatem przed wystąpieniem przez (...) z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia (tj. 25 marca 2010 r.).

Za nietrafne należało także uznać twierdzenie powoda (zarzut (...) k. 223), że umowy przedwstępne nie określają terminu na zawarcie umowy przyrzeczonej dzierżawy. Należy bowiem zauważyć, że w § 5 ust. 1 strony umowy przedwstępnej uzgodniły, że podpisanie ostatecznej umowy dzierżawy ma nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w przeciągu 1 miesiąca od daty wydania przez Burmistrza Gminy M. decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji (...). Termin zawarcia umowy przyrzeczonej został zatem sprecyzowany.

Odnosnie natomiast stanowiska powoda, (k.416) że umowy przedwstępne dzierżawy stały się bezprzedmiotowe z uwagi na ramy czasowe inwestycji wskazane w § 2 (tj. lata 2009 - 2011), Sąd Okręgowy stwierdza, że § 2 nie wyznacza terminu, do którego obowiązuje strony umowa przedwstępna, czy do kiedy ma być zawarta umowa dzierżawy. W tym postanowieniu dzierżawca oświadcza jedynie, na jaki cel będzie wykorzystywał nieruchomość, będącą przedmiotem umowy. Natomiast termin, do którego ma być zawarta umowa przyrzeczona określa § 5 ust. 1 umowy – niezwłocznie, nie później niż w ciągu 1 miesiąca od daty wydania decyzji (...) lub o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji (...) M..

Podsumowując dotychczasowe rozważania, Sąd Okręgowy stwierdza, że w niniejszej sprawie spełniona została przesłanka legitymowania się przez podmiot występujący o przyłączenie tytułem prawnym do nieruchomości, o którym mowa w art. 7 ust. 3 PE.

W rozpoznawanej sprawie podmiot zainteresowany, po złożeniu wniosku o przyłączenie (...) do sieci (...), otrzymał od przedsiębiorstwa energetycznego warunki przyłączenia. Strony nie porozumiały się jednak co do ostatecznego brzmienia wszystkich postanowień umowy przyłączeniowej i nie zawarły umowy. Zasadnicza kwestia sporna dotyczyła opłaty za przyłączenie, która w ocenie powoda, powinna obejmować nie tylko koszty stricte przyłączenia, ale także koszty rozbudowy i modernizacji sieci, które są niezbędne dla przyłączenia (...) do sieci elektroenergetycznej. Rozstrzygając tę kwestię należy stwierdzić, że opłata za przyłączenie, o której mowa w art. 7 ust. 8 pkt 3 PE, pobierana jest za zespolenie (złączenie) instalacji i urządzeń nowego wytwórcy energii elektrycznej z siecią przedsiębiorcy energetycznego. Oznacza to, że opłata za połączenie obejmuje jedynie nakłady za wykonanie zespolenia nowej

instalacji z siecią operatora sieci dystrybucyjnej, a nie rozbudowę sieci przedsiębiorstwa energetycznego na potrzeby przyłączenia (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2012 r., sygn. akt III SK 33/11, System Informacji Prawnej LEX nr 1313685). Przyłączy, to odcinek sieci służący do połączenia instalacji wytwórcy z siecią elektroenergetyczną operatora systemu dystrybucyjnego, w celu świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej. Pojęcie przyłącza definiuje rozporządzenie systemowe stanowiąc, że jest to odcinek lub element sieci służący do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu, o wymaganej przez niego mocy przyłączeniowej, z pozostałą częścią sieci przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na rzecz podmiotu przyłączanego usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej. Legalna definicja sieci - zawarta w art. 3 pkt 11 PE - przewiduje natomiast, że są to instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego.

Wobec powyższego, (...) nie mogło obciążyć wytwórcy opłatą za przyłączenie, która obejmowała koszty inne, niż samego przyłączenia, w tym koszty modernizacji sieci. W niniejszej sprawie konieczność modernizacji i rozbudowy sieci na potrzeby przyłączenia (...) była niewątpliwa i bezsporna. Realizacja powyższych przedsięwzięć – o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia – w przeważającym zakresie została przewidziana w planach rozwoju (...), a środki na ich przeprowadzenie podlegają uwzględnieniu w opłatach taryfowych uiszczanych przez odbiorców energii elektrycznej. Tym samym, nie ma uzasadnionych podstaw do uwzględniania przedmiotowych nakładów w opłacie przyłączeniowej. Uwzględnienie ich stanowiłoby przykład świadczenia nienależnego, uzyskanego bez podstawy prawnej.

Sąd Okręgowy nie podziela zarzutu powoda, co do braku ustalenia przez Prezesa URE w umowie opłaty za przyłączenie z uwagi na to, że ustalono tylko jeden składnik tej opłaty, podczas gdy drugi, stanowiący iloczyn, opisany jest w postaci mnożnej. W § 4 ust. 1 umowy o przyłączenie opracowanej przez pozwanego przewidziano, że na szacowaną wstępną opłatę za przyłączenie składa się kwota 800.000 zł netto oraz:

a) iloczyn kwoty 700.000 zł i długości (w km) odcinków linii 110 kV łączącej projektowaną stację 110 kV/SN (...) M. z rozdzielnią 110 kV stacji 110/15 kV M. (przyłącza) w przypadku realizacji linii w wariantcie napowietrznym

lub

b) iloczyn kwoty 2.000.000 zł i długości (w km) odcinków linii 110 kV łączącej projektowaną stację 110 kV/SN (...) M. z rozdzielnią 110 kV stacji 110/15 kV M. (przyłącza) w przypadku realizacji linii w wariantcie kablowym.

W ocenie Sądu, dopuszczalne jest ustalenie opłaty za przyłączenie jako iloczyn dwóch wyżej wskazanych wartości, skoro sam powód nie sprecyzował, czy przyłączy będzie zrealizowane jako linia napowietrzna, czy też linia ziemna. Za trafnością przyjętego rozwiązania przemawia również to, iż podmiot zainteresowany nie wskazał dokładnie miejsca przyłącza, zatem nie zostało jeszcze ostatecznie określone miejsce rozgraniczenia własności instalacji stron umowy.

O ile należy zgodzić się z Prezesem URE oraz zainteresowanym, że opłata przyłączeniowa nie może obejmować partycypacji przyłączanego wytwórcy w kosztach przedsiębiorstwa energetycznego związanych z modernizacją i rozbudową sieci, to wymaga jednak podkreślenia, że samo wydanie warunków przyłączenia nie determinuje istnienia zarówno technicznych, jak i ekonomicznych warunków przyłączenia.

W tym kontekście należy odwołać się do wyżej przywołanego wyroku Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2012r. (sygn. akt III SK 33/11), w którym Sąd ten uznał, że wydanie przez przedsiębiorstwo energetyczne warunków przyłączenia do sieci i przedłożenie projektu umowy o przyłączenie do sieci nie oznacza, że istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy. Sąd Najwyższy stwierdził, że warunki przyłączenia określają tylko kwestie techniczne, co wynika wprost z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. nr 93, poz. 623). Warunki przyłączenia nie odnoszą się w ogóle do przesłanki technicznej możliwości przyłączenia źródła energii oraz ekonomicznej zasadności koniecznych do tego inwestycji. Sąd Najwyższy wyjaśnił także, że gdy podmiot zainteresowany przyłączeniem do sieci kwestionuje warunki umowy o przyłączenie do sieci i występuje do

Prezesa URE z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu i wydanie decyzji z art. 8 ust. 1 PE, Prezes URE zobowiązany jest najpierw ustalić, czy na przedsiębiorstwie energetycznym spoczywał obowiązek zawarcia umowy z art. 7 ust. 1 ustawy, a następnie dopiero do ocenić, które z postanowień projektu umowy wymagają zmiany. Na podstawie przedstawionego stanowiska Sądu Najwyższego należy także na gruncie niniejszej sprawy stwierdzić, że wydanie warunków technicznych przyłączenia potwierdza jedynie, że występuje techniczna możliwość dokonania przyłączenia. Jednak z samego faktu wydania warunków technicznych przyłączenia nie wynika, że istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia, o których mowa w art. 7 ust. 1 PE i których istnienie oznacza, iż na przedsiębiorstwie energetycznym ciąży publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z ubiegającym się o to podmiotem.

(...), wydając zainteresowanemu warunki przyłączenia oraz projekt umowy o przyłączenie ustalił, że istnieją techniczne, jak i ekonomiczne warunki przyłączenia, ale tylko wówczas, gdy spełnione zostaną wszystkie założenia umowy, w tym między innymi to, że podmiot przyłączany pokryje koszty rozbudowy sieci. Tym samym, w ocenie Sądu wydanie warunków przyłączenia i przedstawienie projektu umowy nie jest jednoznaczne z zaistnieniem przesłanek określonych w art. 7 ust. 1 PE. Niemniej jednak, zdaniem Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie zostało wykazane spełnienie zarówno technicznych, jak i ekonomicznych warunków przyłączenia (...) M. do sieci elektroenergetycznej powoda.

Z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych wynika, że przeważająca część robót, wymaganych do przyłączenia (...) zainteresowanego do sieci powoda, została już wykonana. Inwestycja wskazana w pkt 4.8. warunków przyłączenia (tj. przebudowa linii 110 kV ze stacji 110/15 kV S.(...)a do stacji 110/15 kV S. P.) podlegają wykonaniu przez (...) odział W. a ich finansowanie zostało zagwarantowane w taryfie przez zatwierdzenie w poprzednim planie rozwoju, co potwierdził Prezes URE (też (...) pismo k.468v).

Natomiast niezrealizowana do tej pory inwestycja, określona w pkt 4.3. warunków przyłączenia, dotyczy budowy linii 110 kV, łączącej stację 110 SN wytwórcy z rozdzielnią 110 kV stacji 110/15 kV M.. Dotyczy ona zatem spornego miejsca dostarczenia energii elektrycznej oraz miejsca rozdzielenia własności instalacji stron umowy przyłączeniowej (przyłącza). W świetle art. 8 ust. 1 PE, Prezes URE jest kompetentny do rozstrzygnięcia sporu poprzez orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie pomiędzy stronami. Oczywistym jest, że stosunek prawny ukształtowany decyzją Prezesa nie może sprzeciwiać się właściwości (naturze) tego stosunku, ustawie oraz zasadom współżycia społecznego. Organ może ten stosunek ukształtować odmiennie od woli stron, jeśli wola ta jest, przykładowo, sprzeczna z ustawą. Wbrew zarzutom powoda, dopuszczalne było przeniesienie przez pozwanego na (...) obowiązku realizacji linii 110 kV, która ma łączyć rozdzielnię 110 kV stacji (...) M. z rozdzielnią 110 kV w stacji 110/15 kV M.. Sąd Okręgowy podziela argumentację pozwanego, iż wskazana linia winna być zrealizowana przez operatora systemu dystrybucyjnego i powinna stanowić jego własność. Niemniej jednak - jak słusznie przyjął pozwany - sfinansowanie budowy tej linii, która stanowi przyłącze, obciąży zainteresowanego w ramach opłaty za przyłączenie. Nakładanie na podmioty przyłączane do sieci obowiązku samodzielnej realizacji przyłączy (tutaj: linii 110 kV) i ich utrzymania istotnie uderza w prawidłowe funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego. Podmioty przyłączane nie są bowiem właściwymi adresatami obowiązków, wynikających z faktu użytkowania określonych odcinków sieci dystrybucyjnych, w tym sieci wysokiego napięcia. Obowiązki związane z utrzymaniem tych sieci w gotowości do ciągłej i niezawodnej pracy oraz usuwaniem awarii, winny spoczywać na właściwych operatorach systemu dystrybucyjnego (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 16 marca 2015 r., sygn. akt VI ACa 647/14). Oczywistą konsekwencją przyjętej przez Prezesa URE zmiany była konieczność modyfikacji warunków przyłączenia w zakresie usytuowania miejsca dostarczania energii elektrycznej oraz rozgraniczenia własności urządzeń i instalacji. Należy jednak podkreślić, że modyfikacja ta nie rzutuje, nie wykracza poza zakres prac technicznych, przewidzianych pierwotnie w warunkach przyłączenia, zatem nie było konieczne konsultowanie jej z operatorem systemu przesyłowego. Zmiany dotyczyły bowiem tylko kwestii, kto ma zrealizować daną linię oraz czyją własność będzie ona stanowić. W świetle powyższego, zarzut sformułowany w pkt 15 odwołania nie zasługiwał na uwzględnienie.

Dotychczasowe rozważania pozwalają na przyjęcie, iż w przedmiotowej sprawie została spełniona przesłanka istnienia technicznych warunków przyłączenia (...) M. do sieci elektroenergetycznej (...).

Zgodnie z art. 7 ust. 5 PE, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeniach lub planach, o których mowa w art. 19 i 20. Natomiast stosownie do art. 7 ust. 10 PE, koszty wynikające z nakładów na realizację przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, w zakresie, w jakim zostały pokryte wpływami z opłat za przyłączenie do sieci, o których mowa w ust. 8 i 9, nie stanowią podstawy do ustalania w taryfie stawek opłat za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych lub energii.

Z przywołanych regulacji wynika, że koszty poniesione przez operatora systemu dystrybucyjnego na potrzeby przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, stanowią podstawę do kalkulacji stawek w taryfie stawek opłat za przesyłanie lub dystrybucję energii elektrycznej. Nie dotyczy to jedynie kosztów, które zostały pokryte wpływami z opłat za przyłączenie. Nakładając na operatorów obowiązek budowy, rozbudowy, czy modernizacji sieci w celu przyłączenia do niej nowych źródeł energii, ustawodawca zagwarantował jednocześnie tym podmiotom możliwość sfinansowania przedmiotowych inwestycji w ramach systemu taryfowania. Zatem, to odbiorcy energii elektrycznej uczestniczą w pokryciu przeważającej części kosztów, związanych z utrzymaniem i rozwojem systemu dystrybucyjnego. Należy przy tym stwierdzić, że finansowanie kosztów realizacji obowiązku publicznoprawnego nie stanowi subsydiowania skrótnego, jako że koszty te są jednym ze składników kosztów uzasadnionych, uwzględnianych przy kalkulacji cen i stawek opłat. Fakt, że koszty rozbudowy i modernizacji sieci powoda przerzucane są na odbiorców końcowych, a więc to oni ponoszą ekonomiczny ciężar wszelkich działań powoda w tym zakresie, nie oznacza, że ciężary te nie są równoważone określonymi korzyściami. Jedną z nich stanowi bowiem przyłączenie do sieci nowego wytwórcy energii elektrycznej, co oddziałuje pozytywnie na bezpieczeństwo energetyczne. Nadto, jeśli przyłączenie dotyczy instalacji odnawialnego źródła energii, to niewątpliwie ma to korzystny wpływ na środowisko naturalne. Z tego względu, zarzuty naruszenia art. 1 ust. 2 PE i art. 4f ust. 1 PE należało uznać za bezpodstawne.

W uzasadnieniu postanowienia z 20 maja 2015 r. (sygn. akt III SK 63/14, System Informacji Prawnej LEX nr 1784525) - odwołując się do wcześniejszych orzeczeń, wydanych w sprawach o sygn. akt III SK 33/11 oraz III SK 34/14 - Sąd Najwyższy stwierdził, że możliwe jest wywiedzenie „ekonomicznych warunków przyłączenia” z faktu uzgodnienia z Prezesem URE określonego planu rozwoju, uwzględniającego inwestycje w sieć, konieczne do przyłączenia nowych instalacji wytwórczych.

W niniejszej sprawie ustalono, że określony w warunkach przyłączenia zakres rzeczowy robót, niezbędnych do przyłączenia wnioskowanego źródła do sieci powoda, a związanych z rozbudową sieci, których wykonanie należy do obowiązków (...), został uwzględniony w Planie rozwoju przedsiębiorstwa na lata 2011-2015, podlegającym uzgodnieniu z Prezesem URE (k. 318-319 akt admin.). W dokumencie tym przewidziano nakłady w wysokości 35.488.100 zł na planowaną budowę pola liniowego 110 kV w stacji 110/15 kV M. oraz rozbudowę sieci obejmującą budowę linii 110 kV B. - H. (240 mm²), linii 110 kV H. - L. (240 mm²), linii A. - S. - S. do granicy Spółki (240 mm²).

Z kolei w piśmie do Prezesa URE z 25 kwietnia 2012 r. (k. 290-297 akt admin.). (...) wskazała, iż w aktualnym planie rozwoju jej przedsiębiorstwa przewidziana jest budowa części elementów związanych z przyłączeniem (...) w zakresie budowy linii 110 kV B. - H. (240 mm²) oraz linii 110 kV H. - L. (240 mm²). Spółka oświadczyła również, że rozpoczęcie i zakończenie inwestycji polegającej na budowie ww. linii A. - S. - S. planowane jest po roku 2015.

Natomiast w dniu 14 września 2012 r. (...) wystąpiła do Prezesa URE z wnioskiem o uzgodnienie aktualizacji planu rozwoju dla okresu 2013-2015 (k. 166-167). W aktualizacji planu rozwoju dla Oddziału B., uwzględniono budowę linii 110 kV B. - H. (240 mm²), budowę linii 110 kV H. - L. (240 mm²) oraz budowę linii A. - S. - S. (240 mm²), jak również budowę linii poprzednio nie ujętych w planie rozwoju (...) S.A., tj. przebudowa linii 110 kV A. - D. - S. - P. - C. - (...) 1 B. oraz budowa linii światłowodowej w relacji P. - R., K. - P., A. - D. - S., M. - L., (...) - M., W. - C.. Z kolei dla Oddziału

(...) w aktualizacji planu rozwoju zostały ujęte następujące inwestycje: przebudowa linii 110 kV S. S., przebudowa linii 110 kV S. - S.(...)a oraz przebudowa linii 110 kV S. (...) S.(...)a.

Plany rozwoju (...) na lata 2014-2019 obejmują natomiast następujące inwestycje sieciowe, niezbędne do przyłączenia (...): modernizację linii 110 kV (...) B. – P. na potrzeby przyłączenia (...), modernizację linii 110 kV P. – S. na potrzeby przyłączenia (...), modernizację linii 110 kV S. – D. na potrzeby przyłączenia (...), modernizację linii 110 kV D. – A. na potrzeby przyłączenia (...). W związku z tym, że część inwestycji związanej z przyłączeniem (...) M. pokrywa się z pracami wymaganymi do przyłączenia (...) K. (pkt 4.12. warunków przyłączenia) istotne jest, że w przedmiotowym planie rozwoju przedsiębiorstwa przewidziana została także modernizacja stacji 110/15 kV S. w postaci pola liniowego 110 kV, umożliwiającego współpracę z (...). W wyżej wskazanym planie rozwoju (...) nie jest natomiast przewidziana: określona w pkt 4.3. budowa linii 110 kV, łącząca stację 110 SN wytwórcy z rozdzielnią 110 kV stacji 110/15 kV M.; określona w pkt 4.7. przebudowa linii 110 kV ze stacji 110/15 kV S. do stacji 110/15 kV S.(...)a; oraz określona w pkt 4.8. przebudowa linii 110 kV ze stacji 110/15 kV S.(...)a do stacji 110/15 kV S. P. (k. 441).

Z uzgodnionych z Prezesem URE planów rozwoju sieci (...) wynika zatem, że zasadniczo zostały w nich przewidziane prawie wszystkie inwestycje, związane z przyłączeniem (...) M. do sieci powoda oraz zagwarantowane są środki pieniężne, niezbędne do ich realizacji. Nakłady na objęte planem rozwoju inwestycje, związane z rozbudową i modernizacją sieci elektroenergetycznej w celu przyłączenia do niej nowych źródeł, stanowią bowiem – jak już wskazano - koszty uzasadnione działalności, które w danym roku są uwzględniane w kalkulacji taryfy powoda dla dystrybucji energii elektrycznej, zatwierdzanej przez Prezesa URE. Oznacza to, że w danym przypadku środki na realizację inwestycji ujętych w planach, bądź to zostały już faktycznie zapewnione w taryfie przedsiębiorstwa sieciowego, bądź też – w przypadku inwestycji jeszcze nie zrealizowanych – będą zapewnione, gdyż (...) uzyska je poprzez uwzględnienie ich w zatwierdzonej taryfie, jako kosztów związanych z modernizacją i rozbudową sieci.

Z kolei nieprzewidziana w planie rozwoju (...) na lata 2014-2019 przebudowa linii, określonej w pkt 4.8 warunków przyłączenia, była objęta planem rozwoju (...) S.A. Oddział (...) na okres 2013-2015. Zatem także w odniesieniu do tej inwestycji istniała możliwość zwrotu poniesionych na nią kosztów w ramach taryfy dla dystrybucji energii.

Natomiast odnośnie nieuwzględnionej w aktualnych oraz wcześniejszych planach rozwoju (...), ani planach rozwoju (...) Sp. z o.o., inwestycji określonej w pkt 4.7 warunków przyłączenia, Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że wobec zrealizowania wszystkich niemalże robót, wymaganych do przyłączenia (...) M. do sieci powoda, nieuwzględnienie tej tylko inwestycji w planach rozwoju nie może stanąć na przeszkodzie w realizacji inwestycji (...) M.. Zdaniem Sądu, przemawiają za tym przede wszystkim względy zarówno celowościowe jak i ekonomiczne. Skoro bowiem do tej pory na prace związane z przyłączeniem spornej farmy poczyniono już tak wysokie nakłady i prace te są tak dalece zaawansowane, to nieracjonalnym byłoby zaniechanie realizacji ostatecznie z inwestycji, skoro to prowadziłoby do unicestwienia całej inwestycji (...) M.. Fundusze na sfinansowanie rozbudowy sieci we wskazanym, stosunkowo niewielkim już zakresie powód może uzyskać z innych, pozataryfowych źródeł (np. kredytu zaciągniętego w banku), przy czym, środki na spłatę zobowiązań z tego tytułu będzie mógł „odzyskać” w taryfie

Przyjęte powyższej rozwiązanie nie pozostawia więc w sprzeczności z zasadą konieczności istnienia warunków ekonomicznych, gdyż zdaniem Sądu warunki te istnieją także w sytuacji, gdy gross nakładów zostało już poczynionych i poniesiono w przyłączenia farmy rozległe nakłady inwestycyjne związane z celową rozbudową infrastruktury energetycznej, a przedsiębiorstwo energetyczne musi sięgnąć po kredytowanie symbolicznej w stosunku do całej inwestycji części nakładów. Taki stan nie stanowi więc o braku warunków ekonomicznych.

Prezentowany kierunek wykładni uwzględnia zasadę wyrażoną w prawie energetycznym o uprzywilejowanej pozycji odnawialnych źródeł energii, która między innymi wyraża się nie tylko w pierwszeństwie przyłączenia do sieci (art. 7 ust 1 pe) ale także całym systemem wsparcia finansowego dla energii pochodzącej z takich źródeł.

Budowa, określonej w pkt 4.3. warunków, linii 110 kV (tj. przyłącza), zostanie natomiast sfinansowana z opłaty przyłączeniowej obciążającej zainteresowanego.

Powyższe okoliczności uprawniają zatem do wniosku, iż w niniejszej sprawie spełnione zostały ekonomiczne warunki przyłączenia.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że w analizowanym przypadku zostały spełnione przesłanki istnienia po stronie (...) publicznoprawnego obowiązku przyłączenia do sieci elektroenergetycznej instalacji (...) M.. Należy przy tym podkreślić, że w świetle znowelizowanego art. 7 ust. 1 PE (zmiana wprowadzona ustawą z 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obowiązująca od 4 maja 2015 r.; Dz. U. z 2015 r., poz. 478), instalacje odnawialnego źródła energii, do których należy inwestycja zainteresowanego, korzystają z pierwszeństwa przyłączenia do sieci.

Za chybione należało uznać zarzuty odwołania, wskazujące na naruszenie przepisów postępowania administracyjnego. Zgodnie bowiem z ugruntowaną w tym zakresie linią orzecniczą, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania sądowego nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów. Tutejszy Sąd jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. W ocenie Sądu, jedynie takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy. Zdaniem Sądu, nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego, mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Nie zasługiwał na uwzględnienie - zgłoszony na rozprawie w dniu 14 marca 2016r. - wniosek pozwanego o ujęcie w treści orzeczenia 48-miesięcznego terminu na wprowadzenie przez zainteresowanego energii po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej, który to termin miałby być liczony od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Taki termin, jako konieczny warunek umowy został wyrażony w treści art. 7 ust. 2a ustawy prawo energetyczne, który został dodany przez art. 179 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U.2015.478) zmieniającej nin. ustawę z dniem 4 maja 2015 r. W myśl tej regulacji umowa o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii powinna również zawierać postanowienia określające, że termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu - 72 miesiące, od dnia zawarcia tej umowy. Oczywistym jest, że analizowana w sprawie niniejszej decyzja Prezesa URE zastępująca umowę nie zawiera podobnych postanowień, gdyż w dacie jej wydania brak powyższych regulacji. Co się tyczy natomiast przepisów przejściowych do ustawy zmieniającej, to ustawodawca nie przewidział w nich sytuacji, w których do zawarcia umowy jeszcze nie doszło, ale co do których toczy się postępowania sądowe. Regulacja przepisów przejściowych art. 191 i 192 ustawy zmieniającej odnosi się bowiem do takich sytuacji, w których strony umowę zawarły ale nie doszło jeszcze do realizacji przyłączenia.

Nie rozstrzygając ostatecznie o możliwym sposobie dostosowania analizowanej umowy o przyłączenie do zmienionych norm regulujących przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii wytworzonej w przyłączanym źródle, należy zdecydowanie wyłączyć możliwość ingerencji Sądu w treść umowy, o ile takiej treści żądanie nie zostało wyartykułowane przez powoda.

Wobec braku szczegółowych uregulowań dla takiej interwencji Sądu z urzędu w treść umowy stanowiącej przedmiot decyzji, bo nie wynikającej ani z treści przepisów przejściowych ani też z treści art. 479⁵³ k.p.c., należy odwołać się do treści art. 321 § 1 k.p.c., który stanowi generalną regułę zakazu orzekania ponad żądanie powoda.

Zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c., sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Zakres wyrokowania określony jest zakresem żądania, jakie ostatecznie było podtrzymane przed zamknięciem rozprawy, przy czym zakaz wyjścia ponad żądanie oznacza, że sąd nie może wyjść również poza wskazywaną przez powoda podstawę faktyczną, tj. okoliczności faktyczne wskazywane przez powoda do zamknięcia rozprawy przed sądem I instancji (por. M. Manowska [w:] red. M. Manowska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, t. 1, Warszawa 2011 r. Wydanie 1, s. 592-593). W niniejszej sprawie żądanie powoda dotyczyło uchylecia zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie jej zmiany poprzez ustalenie treści umowy przyłączeniowej w brzmieniu ostatecznie wskazanym przez powoda za pismem z 25.04.2012 r. Wniosek powoda nie obejmował natomiast modyfikacji treści umowy przyłączeniowej poprzez dodanie zapisu w brzmieniu wnioskowanym przez Prezesa Urzędu. Wprowadzenie do umowy zmiany, sugerowanej przez pozwanego, spowodowałoby zatem niedopuszczalne wyjście przez Sąd poza granice żądania.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania, podlegało ono oddaleniu, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem powód jako strona przegrywająca zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu i zainteresowanym kosztów procesu, na które składają się poniesione przez nich koszty zastępstwa adwokackiego ustalone za pierwszą instancję na podstawie § 18 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 29 września 2002r (Dz.U.2013.461) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. obowiązującego na datę wniesienia pozwu, w kwocie po 360 zł za postępowanie przed SOKiK oraz w kwocie 360 zł za postępowanie apelacyjne na podstawie § 13 ust 1 pkt 2 ww. rozporządzenia dla pozwanego i 270 zł dla zainteresowanego. Zatem koszty zastępstwa procesowego poniesione przez pozwanego wynoszą 720 zł a przez zainteresowanego 630 zł

Wobec faktu, że wnoszący apelację pozwany Prezes UKE był zwolniony od opłaty od niej z mocy prawa – stosownie do treści art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył opłatą powoda, jako stronę przegrywającą postępowanie i nakazał jej ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka